

[Hagen Hagensen]

følgende højere skatter, som man ikke har noget fradrag for. Det rammer uvægerligt mange af dem, der har den lille grund, det lille hus og måske også den lille indkomst. Det skal man vel huske på, og derfor må det naturligt drages ind i denne debat, hvad enten fru Aase Olesen kan lide det eller ej.

Fru Aase Olesen sagde noget, som jeg synes det var så rart at høre, nemlig at der da var nogle, der ville yde noget. Må jeg føje til: og lade andre betale og undgælde derfor.

(Kort bemærkning).

Kalnæs (SF):

Jeg skal blot sige til fru Aase Olesen, at det da er rigtigt, at de 1,4 mia kr., der kan blive tale om, kun vil give meget lidt i personfradrag, men det er jo, fordi alle får del i det. Det kan give mere, når det drejer sig om proportionalstrækket, fordi det kun er en del af befolkningen, nemlig dem, der har en indtægt, der ligger over proportionalstrækket, det giver noget. Det er netop det, at det giver til alle, altså også til dem med den lave indkomst, der gør, at vi synes, man skulle bruge pengene på den måde.

Jeg vil gerne appellere til både regeringen og det radikale venstre om, hvis de laver et forlig, at det så bliver et forlig, der er acceptabelt også for den brede befolkning.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er bare en bemærkning til hr. Hagen Hagensen om byggeretsprincippet. Jeg beder om, at hr. Hagen Hagensen ikke glemmer, hvem det var, der rejste diskussionen om byggeretsprincippet. Det var nemlig mig. Først i anden omgang kommer hr. Hagen Hagensen med: jeg håber, at det lykkes os at overtale ... Hr. Hagen Hagensen må ikke glemme, hvad det er for et flertal, vi skal bakse med. Det er socialdemokratiet, det er fremskridtspartiet, og det er venstre, der slutter op bag byggeretsprincippet, som jeg vil gentage her er indført så firkantet, at det går ud over for mange små. Det har intet med dette lovforslag at gøre, ikke et klap. Men lad os bare i fællesskab prøve at overtale. Hvis jeg ikke husker galt, gik CD vist også ind for byggeretsprincippet. Lad os prøve at

overtale det store, tunge flertal, men det bliver svært.

Arne Melchior (CD):

Jeg er ikke enig med skatteministeren i hans betragtninger om fradragsretten, men han har da selvfølgelig ret i, at dengang, vi havde den, var vort skattesystem heller ikke subliment. Det sublime er jo næsten ikke til at opfinde; der er plusser og minusser ved alle systemer. Jeg følte bare, da det nu drejer sig om yderligere afkald på ret til at fradrage, anledning til at sige, at man ved den lejlighed gik glip af et værn. Så skal jeg i øvrigt ikke være nostalgisk længere, for jeg ved jo, at dette er uopretteligt.

Om forslaget her skal jeg tilføje, at jeg har gjort den erfaring, siden sagen kom til debat i offentligheden, at det i denne sag på mere end almindelig vis er sådan, at skellet i opfattelsen af dette forslag, og hvad det fører til, ikke går så meget efter partier, altså heller ikke hos vælgerne deler det sig rigtigt op efter, hvilket parti man normalt støtter og agter at stemme på. Det går meget mere efter, hvor man bor, hvordan man bor, og hvordan ens indtægter og øvrige økonomiske forhold er, altså hvordan konsekvenserne bliver for én selv. Det går givetvis helt på tværs af de normale partigrænser. Derfor er der også langt ind i socialdemokratiets vælgerskare, som partiet sikkert ikke sætter til af den grund, den tvivl, som altså har været den for os afgørende.

Jeg følte mig ikke særlig overbevist af fru Aase Olesens bemærkninger om, hvad der er velbæret, for der er så mange ting, der går ind deri. Jeg tror, nogle af hr. Brixtoftes bemærkninger var rigtige, selv om jeg erkender blankt, at Albertslund er et helt utypisk eksempel. Fru Aase Olesen angiver, hvor de, der gør en indsats, sidder i salen, og siger, at de, der ikke gør det, sidder til højre. Jeg vil sige, at mit parti er altså af rent tekniske, praktiske grunde og imod vort ønske placeret til højre – i øvrigt synes jeg, det er revnende ligegyldigt, hvor man sidder – men vi har altså været med i mindst lige så mange forlig med skiftende regeringer og har altså været med til at slæbe til fuldt på højde med, hvad det radikale venstre har gjort.

Må jeg til slut sige til hr. Hagen Hagensen, at jeg holdt ikke nogen retfærdighedstale, for